

Sognepræst Pia Abery Jacobsens prædiken i Glumsø Kirke kl. 19:00

Kyndelmisse den 2. februar 2021:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Da deres renselsesdage i henhold til Moseloven var gået, tog de ham med op til Jerusalem for at bære ham frem for Herren – som der står skrevet i Herrens lov: »Alt det første af mandkøn, der kommer ud af moderlivet, skal helliges Herren« – og for at bringe offer, sådan som det er foreskrevet i Herrens lov, et par turtelduer eller to dueunger.

I Jerusalem var der en mand ved navn Simeon; han var retfærdig og from og ventede Israels trøst. Helligånden var over ham, og den havde åbenbaret for ham, at han ikke skulle se døden, før han havde set Herrens salvede. Tilskyndet af Ånden kom han til templet, og da forældrene kom ind med barnet Jesus for at gøre med ham, som det var sædvane efter loven, tog han barnet i sine arme og lovpriste Gud:

*Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.
For mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk:
Et lys til åbenbaring for hedninger
og en herlighed for dit folk Israel.*

Hans far og mor undrede sig over det, der blev sagt om ham. Og Simeon velsignede dem og sagde til Maria, hans mor: »Se, dette barn er bestemt til fald og oprejsning for mange i Israel og til at være et tegn, som modsiges – ja, også din egen sjæl skal et sværd gennemtrænge – for at mange hjerters tanker kan komme for en dag.« Der var også en profetinde ved navn Anna, en datter af Fanuel, af Ashers stamme. Hun var højt oppe i årene; som ung jomfru var hun blevet gift og havde levet syv år med sin mand, og hun var nu en enke på fireogfirs. Hun forlod aldrig templet, men tjente Gud nat og dag med faste og bøn. Hun trådte frem i samme stund, priste Gud og talte om barnet til alle, der ventede Jerusalems forløsning. Da de havde udført alt i overensstemmelse med Herrens lov, vendte de tilbage til Galilæa, til deres egen by Nazaret. Og drengen voksede op, blev stærk og fyldt med visdom, og Guds nåde var over ham.

Amen

Kyndelmisse blev i gamle dage kaldet for 'kandelabermesse' eller lysmesse. Det stammer fra det latinske 'candela' – candle på engelsk, som betyder lys og 'missa' for 'messe', - gudstjeneste.

Kyndelmisse falder hvor halvdelen af vinterhalvåret mellem den 1. november og den 1. maj er gået, nemlig den 2. februar, hvor vinterens siges at være på sit hårdeste. – Markeringen har både folkelige og kristne rødder. 2. februar falder 40 dage efter jul på dagen man kalder Maria renselsesdag.

Ifølge jødisk tradition var kvinden uren i 40 dage efter, hun havde født. Da de 40 dage var gået, kunne hun tage i templet for at blive rensset, og det er derfor, Mariæ renselsesdag ligger 40 dage efter den 24. december. Maria skulle sammen med barnet genfremstilles i templet og ofre til Gud for at kunne blive genoptaget i samfundet. Vi hører om det i Lukasevangeliet kap. 2. I Jerusalems tempel møder den lille familie en gammel mand, Simeon, som har ventet hele sit liv på at frelseren skulle blive født.

Simeon havde ventet og ventet på at se den lille Messias. Vi venter også. Vi har været isoleret ikke bare i 40, men snarere i 50 dage. Om skal vi lytte til salmen "Her vil ties – her vil bies" – det er jo en passende salme, her ved en gudstjeneste, hvor vi venter og ikke må have fællessang! Salmen har jo også en tradition for at blive sunget i trange tider.

Den er brugt meget ofte som en årstidssalme her i vinteren – har billeder fra årstiden – billeder med sne og kulde.

Her vil ties – her vil bies passer nok også godt til vores coronatid, hvor vi er trætte af, at tingene trækker i langdrag, restriktionerne forlænges og vi gerne så at det hele var overstået og vi igen kunne mødes frit med mennesker. Vi sukker efter enden på coronaen.

På samme måde som vi sukker efter at den kolde og frysende vinter er overstået og vi får forår eller som Brorson sukker efter sjælens forløsning og mødes med Jesus, sukker vi efter vaccinen og sygdommens ophør....ja, måske sukker vi efter det hele på en gang, det ene udelukker jo ikke det andet.

'Her vil ties' har en fin og følsom poesi, dejlig melodi og den er smuk med sine bogstavrim - men hvad var det for noget med den due? Forklaringen er, at denne salme, ligesom nogen af Brorsons andre salmer, er en samtale. En samtale mellem Jesus og menneskesjælen! Jesus taler til den utålmodige sjæl: Her på jorden må man tie og vente!

Salmen, som vi skal høre 4 vers af, taler om håb og forløsning.

Simeon, som vi hørte om ventede stort set hele sit liv, men så skete det også. Så så han frelsen. FRELSEREN! Vi skal være tålmodige. Vinteren er lang og kedelig. Alt er lukket og alt er besværligt. Selvom vi er i gang med den store vaccine, så er fremtiden dystert på den økonomiske front. Vi glæder os til coronakrisen klinger af. Vi troede måske en overgang, at den kunne slutte med et festfyrværkeri, men har erkendt at inden den klinger af, så er der et pleje- og sundhedspersonale, der er skamridt og nedslidt.

Vi er som Guds skabninger skabte til at glæde os. At tro er at glæde sig, - at se fremad. "Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!" Siger Paulus til sin menighed i Filippi. Glæde er en forunderlig ting. Den er ubegribelig. Den eksisterer som håb og optimisme i modgang og fortvivelse. Og den fødes, vokser og folder sig ud større og smukkere jo flere besværligheder, den har måtte trodse. Som de små blomster, vintergæk og erantis, som er begyndt at skyde frem. Men vinteren vil slutte og krisen klinge af. Verden og det, der glæder os, vil stå i et helt nyt perspektiv om

nogle måneder. Håb og glæde er på vej til at få en helt anden mening end for tid tilbage.

Kirkebøn:

Gud, du som er lyset, men som møder os i mørket, hør os:

Vi beder dig om at støtte og bevare al sundhedspersonale, læger, sygeplejersker, laboranter, og alle andre, der står i forreste linje overfor covid19. Vi beder for alle, der er i tjeneste for menneskers liv og helbred lige nu.

Vær med alle dem, der har mistet ikke alene liv eller pårørende – men også dem, der har mistet arbejde eller virksomheder i forbindelse med nedlukningen. Giv dem håb og lad dem se nye muligheder.

Trøst og styrk alle som er alene, isoleret og som føler sig overmandet af ensomhed, træthed og frygt.

Hjælp os, når vi gribes af smerte og modløshed. Hold os oppe, styrk vort mod. Hjælp os til at bruge indlevelse, fantasi og mod til at se muligheder for at støtte andre i denne tid.

Lær os at leve i håbet om, at fremtiden er i din hånd.

Amen.